

Warszawa, dnia 19 marca 2026 r.

Poz. 307

**UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 13 marca 2026 r.

**w sprawie upamiętnienia bohaterów „Solidarności” w 45. rocznicę wydarzeń związanych
z kryzysem bydgoskim 1981 roku**

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, oddając hołd uczestnikom wydarzeń związanych z kryzysem bydgoskim 1981 roku, upamiętnia jedno z kluczowych wydarzeń w najnowszej historii Polski, które stało się symbolem obywatelskiego sprzeciwu wobec przemocy władzy komunistycznej oraz solidarności mieszkańców miasta i wsi.

W marcu 1981 roku, w okresie dynamicznego rozwoju NSZZ „Solidarność” oraz nasilających się dążeń środowisk chłopskich do rejestracji własnego, niezależnego związku zawodowego, w Bydgoszczy doszło do wydarzeń, które wstrząsnęły opinią publiczną w całym kraju. Związkowcy oraz towarzyszący im rolnicy przybyli do Urzędu Wojewódzkiego, aby podczas sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej upomnieć się o zgodę na rejestrację rolniczej „Solidarności”. Nie dopuszczono ich jednak do głosu, sesję przedwcześnie zakończono, a władza postanowiła zastosować przemoc wobec protestujących.

Podczas usuwania związkowców z budynku funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej dopuścili się pobicia działaczy. Wśród poszkodowanych znaleźli się m.in. Jan Rulewski – przewodniczący bydgoskiej „Solidarności”, Michał Bartoszcze – jeden z działaczy rodzącego się NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, a także Mariusz Łabentowicz – działacz „Solidarności” i Konfederacji Polski Niepodległej. Wydarzenia te stanowiły rażące naruszenie podstawowych praw obywatelskich i potwierdziły represyjny charakter Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz rządzącej krajem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Wydarzenia w Bydgoszczy skupiły uwagę opinii międzynarodowej, wzbudziły solidarność większości społeczeństwa z poszkodowanymi i doprowadziły do ogólnopolskiego kryzysu politycznego. Działania władz komunistycznych w specjalnym stanowisku potępił Jan Paweł II. Wyrazem wsparcia dla „Solidarności” był największy w historii Polski strajk ostrzegawczy, ogłoszony przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, z udziałem jej przewodniczącego Lecha Wałęsy. Kraj stanął w obliczu wybuchu strajku generalnego, który zażegnano poprzez zawarcie, w przeddzień jego rozpoczęcia, tzw. porozumienia warszawskiego.

W tle pobicia działaczy związkowych trwał strajk rolników w siedzibie Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w Bydgoszczy – od 16 marca do 17 kwietnia 1981 roku. Celem protestujących było uzyskanie od władz zgody na rejestrację rolniczej „Solidarności”. Oburzenie społeczeństwa na brutalne działania ówczesnej władzy, masowe poparcie dla „Solidarności” oraz gotowość do organizacji ogólnopolskich demonstracji zmusiły władze komunistyczne do ustępstw. W efekcie zawarto porozumienie ze strajkującymi rolnikami i wyrażono zgodę na rejestrację NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej podkreśla szczególne znaczenie strajku chłopskiego w siedzibie ZSL w Bydgoszczy w 1981 roku. Był on wyrazem determinacji, odwagi i solidarności polskiej wsi w walce o godność, prawo do zrzeszania się oraz podmiotowość społeczną. Postawa jego uczestników stanowi trwałe świadectwo odpowiedzialności obywatelskiej i przywiązania do wartości, takich jak wolność, sprawiedliwość oraz dialog społeczny.

W 45. rocznicę wydarzeń związanych z kryzysem bydgoskim 1981 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej składa wyrazy najwyższego szacunku uczestnikom tamtych wydarzeń, w szczególności osobom poszkodowanym, oraz oddaje hołd ich odwadze i niezłomności. Jednocześnie potępia sprawców pobicia i władze komunistyczne, które do niego dopuściły. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża przekonanie, że pamięć o bohaterach 1981 roku pozostaje ważnym elementem narodowego dziedzictwa i powinna być przekazywana kolejnym pokoleniom jako przestroga przed nadużywaniem władzy oraz jako świadectwo siły obywatelskiej wspólnoty.

Marszałek Sejmu: *W. Czarzasty*